

Dar de vreme ce implementarea tehnicii de calcul permite astăzi o desăvârșită evidență a populației, în loc ca organele statului să renunțe la acest apendice nefolositor persoanei umane, prin introducerea elementelor biometrice nu numai că suntem reduși la statutul de numere în fața unei mașini, ci toate caracteristicile noastre fizice, unice și irepetabile sunt transformate în numere unice, adâncind cu atât mai mult prăpastia dintre omul, zidit de Dumnezeu ca slavă a Sa, și identitatea numerică, implementată de o mentalitate anti-creștină.

Din aceasta se arată că cei mai mari

prigonitori ai Bisericii din toate veacurile, de la Nero și Dioclețian până la Stalin și Ceaușescu, au fost niște filantropi în comparație cu sistemul actelor electronice pe care trebuie să îl adoptăm, cu atât mai mult cu cât suntem deja departe de momentul în care orice conștiință creștină se putea întreba dacă nu cumva citatul din Apocalipsa 13, 18 : "cel ce are minte, să socotească numărul fiarei; că numărul omului este " are sau nu legătură cu actele de identitate.

*Monahul Filotheu Bălan
(Fragment publicat în cartea Dictatura biometrică - Cipul controlului total)*

16 MAI : PRĂZNUIREA SF. CUVIOS SILA DE LA SIHĂSTRIA PUTNEI

Ieroschimonahul Sila a fost cel mai renumit egumen al Sihăstriei Putnei. Era originar din județul Botoșani. Primii ani de ucenicie i-a făcut la Schitul Orășani din apropiere. Apoi, râvnind o viață duhovnicească mai înaltă, în anul 1712, a fost călăuzit de Duhul Sfânt să meargă la Schitul Sihăstria Putnei.

După mai mulți ani de ascultare și nevoință, tânărul ostaș al lui Hristos primește tunderea în călugărie, iar în anul 1728 este hirotonit preot și tuns schimonah. Timp de 30 de ani, acest neobosit sihastru a fost iconom al Sihăstriei Putnei, împlinind cu frică de Dumnezeu această ascultare. Că neavând schitul nici un fel de avere, se întreținea numai din mila credincioșilor. Țăranii de la câmp trimiteau alimente, îmbrăcăminte, vin, ceară și untdelemn pentru biserică, prin mâinile Cuviosului Sila, iar smeriții sihaștri din munte se rugau pentru ei și pentru țară, ziua și noaptea. În anul 1753, Cuviosul Sila a fost ales părinte duhovnicesc al Sihăstriei Putnei. El a înnoit în întregime acest schit, zidind din piatră o biserică nouă, în locul bisericuței de lemn, chilii, trapeză, pivnițe, cișmea de apă, livadă de meri și zid de jur-împrejur. De asemenea, a împodobit biserica cu catapeteasmă, cu icoane și cu toate „podoabele și trebuințele ce i se cuvin casei lui Dumnezeu". În anul 1758, noua biserică cu hramul „Buna-Vestire" a fost sfințită de mitropolitul Moldovei, Iacob Putneanul.



Sf. Cuvios Sila,
frescă

Egumenul Sila a înnoit viața duhovnicească în Sihăstria Putnei, înmulțind numărul smeriților sihaștri și desăvârșind între toți legătura nemuritoare a dragostei. Unii dintre ei erau lucrători ai rugăciunii lui Hristos, iar alții, harnici caligrafi și scriitori de cărți. Cuviosul Sila era și un vestit duhovnic căutat de mulți credincioși de prin sate, precum și de monahi, sihaștri, egumeni și arhierei. În anul 1776, după ocuparea Moldovei de Nord de către austrieci, Sihăstria Putnei era supusă la bir și nu mai avea voie să aducă ajutoare din țară, fiind amenințată cu pustiirea. Atunci bătrânul egumen a făcut o plângere către împărat, cerând scutire de dări și apărând vechile drepturi ale schitului. Pentru toate acestea, ieroschimonahul Sila este considerat un mare ctitor al Sihăstriei Putnei.

După 70 de ani de nevoință duhovnicească în Schitul Sihăstria Putnei, Cuviosul Sila a pus egumen în locul său pe ieroschimonahul Natan, iar el și-a dat sufletul cu pace în mâinile Domnului, în anul 1781.

(Arhim I. Bălan, Patericul românesc)